

Súd: Okresný súd Trebišov  
Spisová značka: 12C/116/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912219488  
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Miľko  
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2013:7912219488.2

## Uznesenie

Okresný súd Trebišov v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Údernícka 5, 851 01 Bratislava, právne zastúpený :TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava .,IČO: 36 613 843, proti odporom: 1. V. X. W.. , nar. XX.XX.XXXX, X. XXXX/XX, XXX XX N. H. X, X. V. X., nar. XX.X.XXXX, X. XX, XXX XX N. H. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, právne zastúpeného: JUDr. Igor Šafranko, advokát, Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 5.416,59 Eur s príslušenstvom takto

### rozhodol:

I. Odpor vedľajšieho účastníka zo dňa 04.02.2013 č.k. 12Ro/559/2012-32 proti platobnému rozkazu Okresného súdu Trebišov zo dňa 07.01.2013.03.2013 č. k. 12Ro/559/2012-30, od m i e t a.

II. N e v y h o v u j e späťvzatiu časti návrhu navrhovateľa podaním zo dňa 06.05.2013 č.k. 12C/116/2013-88.

### o d ô v o d n e n i e :

Platobným rozkazom uvedeným vo výroku tohto uznesenia bolo odporcom uložené uhradiť pre navrhovateľa 5.416,59 Eur, 9% úrok z omeškania z 3.620,16 Eur od 05.10.2012 do zaplatenia, ako aj trovy konania vo výške 800,95 Eur. Tento platobný rozkaz bol doručený odporcom 06.02.2013 a 15.02.2013 a odporcovia proti nemu odpor nepodali.

Podaním z 20.12.2012 oznámil vedľajší účastník, že vstupuje do konania na podporu odporcu s odôvodnením, že odporca má v konaní postavenie spotrebiteľa a preto vstupuje do konania podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p.. Toto podanie bolo doručené súdu 21.12.2012.

Dňa 30.01.2013 bol právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka doručený vyššie uvedený platobný rozkaz. Dňa 06.02.2013 došlo súdu podanie vedľajšieho účastníka - označené ako odpor proti vyššie uvedenému platobnému rozkazu. Ako dôvod v odpore sa uvádza vznesenie námietky premlčania uplatneného nároku navrhovateľa a tiež neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

Podľa § 174 ods. 3 písm. c/ O. s. p. súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný neoprávnenou osobou.

Súd odmietol odpor vedľajšieho účastníka po tom, čo zistil, že vedľajší účastník nie je oprávnenou osobou na podanie odporu.

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, o neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je (§ 93 ods. 1 O. s. p.).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O. s. p.).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva, súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O. s. p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O. s. p.).

Vedľajšie účastníctvo je formou spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom konaní. Vedľajší účastník je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (sporových strán).

Zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva), alebo je v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na uvedené, účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu ale nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov.

Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie, (to však napr. neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o návrhu platobným rozkazom - tzv. skrátené konanie, kedy sa táto pomoc môže najskôr prejaviť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor). Ustanovenie § 93 ods. 3 O. s. p. pokiaľ ide o vznik účinkov vedľajšieho účastníctva, treba preto vykladať tak, že tieto účinky nastávajú oznámením tretej osoby súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane niektorého z účastníkov, ale len v takom konaní, v ktorom môže mať tento inštitút zmysel.

Vedľajší účastník má podľa vyššie citovanej zákonnej úpravy rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, a jeho postavenie sa odvíja od účastníka, na ktorého podporu vystupuje. Ide však výlučne o práva a povinnosti procesnej povahy.

Procesné úkony vykonáva v konaní vedľajší účastník vo svojom mene a môže vykonať všetky procesné úkony s výnimkou úkonov, ktoré znamenajú dispozíciu s konaním, s predmetom konania a úkonmi, ktoré urobil sám účastník.

Právo podať opravný prostriedok má vedľajší účastník len v prípadoch a za podmienok ustanovených zákonom.

Odpor proti platobnému rozkazu je opravným prostriedkom sui generis proti meritórnemu výroku platobného rozkazu. Na jeho podanie je z povahy veci subjektívne legitimovaný len a len odporca (žalovaný) a vzhľadom na to, že v zákone výslovne nie je upravená legitimácia vedľajšieho účastníka na podanie odporu, ako je to v prípade (podania) odvolania podľa § 201 druhá veta O. s. p., je treba vyvodiť, že vedľajší účastník nemá oprávnenie podať odpor pomocou argumentu „e silencio legis“,

ktorý je zastavaný nielen v právnej teórii (viď Bureš J., Drapal L., Mazanec M., Občiansky -soudní řád, Komentář 5. Vydanie, Praha: C. H. Beck, 2001 s. 995 bod 2), ale aj v ustálenej judikatúre viď rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 27. mája 2003, sp. zn. 25Cdo/162/2003, uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25. januára 2012, sp. zn. 23Cdo/4533/2011 a uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 14. mája 2007, sp. zn. IV. ÚS 615/2007, ktorý je verejnosti k dispozícii na webových stránkach Ústavného súdu Českej republiky.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na právny názor odvolacieho Krajského súdu v Košiciach vyslovený v uznesení z 30. 11. 2012 č. k. 6Co/314/2012-79, v uznesení z 28.6.2013 č.k. 6Co/147/2013 a v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10.10.2012. sp. zn. 6 Cdo/207/2011.

Súd nevyhovel čiastočnému späťvzatiu navrhovateľa zo dňa 06.05.2013, pretože navrhovateľ môže vziať späť návrh účinne len do právoplatnosti rozhodnutia súdu o návrhu na začatie konania.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tomto súde v 3 vyhotoveniach.

1/ V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2/ Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3/ Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.